

6. Цивільне право України: Підручник: У 2-х кн. / О.В. Дзера (кер. авт. кол.), Д.В. Боброва, А.С. Довгерт та ін.; За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. – 2-е вид., допов. і перероб. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – Кн. 1. – 722 с.

*Герасименко Вікторія Григорівна,
студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Завальнюк С.В.*

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

В наш час відбувається значне зростання ролі й значення інтелектуальної діяльності та інтелектуальної власності, що зумовлює необхідність посилення ефективності їх правової охорони та захисту. Але при цьому існують певні проблеми щодо захисту прав інтелектуальної власності в Україні, що дає підстави розглядати цю тему як актуальну на даний момент.

Загалом для захисту інтелектуальних прав застосовують такі загальні способи захисту цивільних прав: визнання права; визнання правочину недійсним; припинення дії, яка порушує право; відновлення становища, що існувало до порушення права; примусове виконання обов'язку в натурі; зміна правовідношення або його припинення; відшкодування збитків та інші способи відшкодування шкоди; відшкодування моральної шкоди та інші [1]. Оскільки це загальні способи захисту, то зрозуміло, що при використанні їх для захисту порушеного права інтелектуальної власності, вони набуватимуть певної специфіки.

Суд може постановити певні рішення щодо захисту права інтелектуальної власності, зокрема, ті, що зазначені у ст. 432 ЦК України. Але ефективність окремих рішень щодо захисту порушеного права інтелектуальної власності викликає сумніви. Розглянемо одне з них детальніше – рішення про опублікування в засобах масової інформації відомостей про порушення права інтелектуальної власності та зміст судового рішення щодо такого порушення.

Так, ефективність цього засобу захисту викликає певні сумніви, бо навряд чи можна розглядати сам факт опублікування у ЗМІ відомостей про порушення права і зміст судового рішення як належний захід захисту. Потрібно опублікувати не просто відомості про акт порушення, а й дані про порушника [2]. Але, безперечно, при цьому потрібно враховувати законодавство про охорону персональних даних.

Порядок судового розгляду спорів щодо прав інтелектуальної власності також не є доскональним в нашій країні, а отже, він потребує якнайскорішого вдосконалення. При цьому існує проблема недостатньої кількості спеціально підготовлених суддів, які б були здатні вирішувати всі спірні питання з дотриманням прав інтелектуальної власності [3]. Зрештою ми бачимо, що одним з найголовніших чинників, які призводять до зниження чисельності винахідників, раціоналізаторських пропозицій та ідей є саме численні проблеми в галузі охорони інтелектуальної власності, які, на жаль, залишаються невирішеними [4].

Проблемною є також тема комп'ютерного піратства в Україні. Як відомо, Україна є однією із тих країн в Європі, яка має найвищий рівень використання неліцензійного програмного забезпечення. Що теж вказує на те, що рівень захисту прав не такий високий, який би хотілось бачити [5].

Взагалі, причина більшості порушень прав інтелектуальної власності в своїй основі має економічний характер і лежить у монополії цього права. Так, правоволоділець, маючи абсолютні права на певний об'єкт інтелектуальної власності, може завищувати ціни на нього. Здійснюючи продаж контрафактних товарів, порушники прав інтелектуальної власності зменшують ціну і збільшують обсяги виробництва. Люди купляють так звані «бренди», незважаючи на їх якість. В Україні ця проблема набула значних обсягів, а охорона і захист цих прав так і залишаються на низькому рівні [6].

Отже, якщо враховувати те, що на даний час існує достатньо велика кількість правопорушень у цій сфері, то проблема захисту права інтелектуальної власності залишається актуальною в Україні. Очевидно, що в Україні має бути створений відповідний захист прав інтелектуальної власності, адже його відсутність може стати обмеженням для міжнародної торгівлі. Тобто, недостатній рівень захисту інтелектуальної власності перешкоджає експорту та прямим іноземним інвестиціям, а також негативно впливає на імідж України як економічного партнера [5].

І це зрозуміло, бо не всі іноземні виробники готові продавати свою продукцію там, де вони можуть зазнати значних збитків від незаконного використання своїх досягнень, при цьому не отримав достатнього захисту своїх прав. Також потрібно, щоб законодавство діяло на практиці краще, ніж є зараз, а для цього необхідно прибрати прогалини, що існують у ньому, забезпечити достатню кількість кваліфікованих спеціалістів та суддів та запровадити інші заходи, які на практиці будуть забезпечувати захист прав.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України,. – URL:<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
2. Олександр Бернатович. Проблеми захисту інтелектуально власності та шляхи їх вирішення. – Р., 2010. – 351 с.
3. Актуальні проблеми права інтелектуальної власності: навч. посіб. / В. К. Матвійчук, С. А. Пилипенко, Т. П. Устименко та ін. – К.: Національна академія управління, 2014. – 352 с.
4. Морозова, Л. П. Захист прав інтелектуальної власності в Україні та шляхи їх подолання / Л. П. Морозова, В. Ю. Слободянюк, Б. І. Олійник // Молодий вчений. – 2017. – № 3, ч. 5. – С. 802-806.
5. Богатюк А.О. Проблеми захисту інтелектуально власності в Україні. – URL: <http://clc.am/yGzVxA>
6. Бошицький Ю. Л. Інтелектуальна власність в сучасній Україні – актуальні питання модернізації та правового регулювання // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 1. – С. 213-217.

Гілазєва Катерина Русланівна,

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Завальнюк С.В.*

РЕЄСТРАЦІЯ АВТОМОБІЛІВ З ІНОЗЕМНИМИ НОМЕРНИМИ ЗНАКАМИ НА ЮРИДИЧНІ ОСОБИ В УКРАЇНІ

В процесі вивчення проблем цивільно-правового захисту прав власників у сучасних умовах інтеграційного розвитку України, кожен з нас не раз зверне свою увагу на велику кількість проблем з автомобілями на неукраїнській реєстрації. Взагалі такі автівки ввозять навіть не маючи в планах їх розмитнення. Для нерезидента дуже просто ввезти таку автівку до України, заплативши лише 0.063 євро ставки акцизу, за кожен кубічний сантиметр двигуна. Зазвичай загальна сума не перевищує навіть і 100 євро [1].

Після сплати цієї суми людина отримає право експлуатувати автомобіль на території України строком на один рік (з подальшим виїздом за кордон).

Потрібно розуміти, що громадянин України не має можливості реєструвати автомобіль на себе, саме тому щоденно створюється низка невідомих підприємств, які зараховують на баланс цей автомобіль. Також є варіант зареєструвати автомобіль на нерезидента, але це небезпечно для того, хто буде експлуатувати автомобіль, так як з великою вірогідністю той, на кого авто буде